

F. t. l. om ændr. i forskellige lovbestemmelser om straf, konfiskation m. v.

1) Flere ældre love indeholder bestemmelser, der tillægger vedkommende ministerium eller styrelse afgørelsen af spørgsmål om tiltale for overtrædelse af lovene og om appel af straffedomme.

Sådanne bestemmelser er ikke stemmende med retsplejelovens princip for anklagemyndighedens stilling. Det må i overensstemmelse med dette princip tillægges betydning, at anklagemyndigheden indtager en selvstændig stilling med hensyn til afgørelse af spørgsmål om tiltale og appel.

En række bestemmelser af den her omtalte karakter foreslås derfor nu ophævet.

Selv om de pågældende lovbestemmelser ophæves, er det en selvfølge, at anklagemyndigheden fortsat bør handle i nært samarbejde med vedkommende fagministerier eller styrelser. At dette — også uden udtrykkelig lovbestemmelse herom — vil ske, følger imidlertid allerede af anklagemyndighedens almindelige praksis vedrørende samarbejde med andre myndigheder.

2) Endvidere indeholder nogle love bestemmelser, hvorefter administrative myndigheder (ministerier, direktorater m. v.) kan pålægge bødestraf.

Efter justitsministeriets opfattelse kan der være knyttet visse principielle betænkeligheder til lovbestemmelser, hvorefter straf, herunder bøder, pålægges uden iagttagelse af retsplejelovens regler med de deri fastsatte processuelle garantier, og efter forslaget ophæves visse af disse bestemmelser.

På nogle områder kan afgørende hensyn tale for at opretholde en ordening, hvorefter vedkommende administrative myndighed kan pålægge bøde. I disse tilfælde bør bestemmelserne imidlertid søges udformet efter de i retsplejelovens § 931 fastsatte retningslinier vedrørende politiets bødeforlæg. Dette betyder, at bøder kun kan pålægges administrativt, såfremt den pågældende a) efter at have modtaget en skriftlig tilkendegivelse med beskrivelse af lovovertrædelsen og angivelse af den overtrådte lovbestemmelse b) erkender sig skyldig i overtrædelsen og c) erklærer sig indforstået med, at sagen afgøres administrativt med betaling af en angivet bøde.

En række lovbestemmelser foreslås nu ændret i overensstemmelse med disse synspunkter.

3) Enkelte love fraviger retsplejelovens regler vedrørende afgørelsesmåden i politisager. De pågældende bestemmelser går navnlig ud på at begrænse rettens adgang til at afgøre sagerne ved indenretlig bødevedtagelse (retsplejelovens § 936) eller advarsel (retsplejelovens § 937) i stedet for ved dom; sådanne begrænsninger er gennemført ved bestemmelser om, at sager ikke kan afgøres uden

dom, medmindre vedkommende administrative myndighed giver samtykke dertil.

Bestemmelser af denne art giver for så vidt anledning til større principielle betænkeligheder end de ovenfor under pkt. 1 omtalte, som de tillægger en forvaltningsmyndighed indflydelse på den *judicielle* proces. De hensyn, der ligger til grund for bestemmelserne, vil kunne tilgodeses på tilfredsstillende måde ved samarbejde mellem anklagemyndighed og vedkommende administrative myndighed.

Under hensyn hertil foreslås det at ophæve de pågældende bestemmelser.

4) En del love indeholder bestemmelser om, at bøder i henhold til lovene tilfalder andre end statskassen, f. eks. særlige fonds, foreninger m. v.

Administrationen af sådanne bestemmelser giver mere arbejde for de enkelte politikontorer end en ordening, hvorefter bøderne tilfalder statskassen. Også revision af politikontorerens afregning af disse særlige bøder er mere besværlig end revisionen af bødefregningen til statskassen. Det vil derfor betyde en ikke uvæsentlig rationalisering både af de enkelte politikontorers arbejde og af bøderevisionen, såfremt man kan nå frem til en ordening, hvorefter samtlige bøder tilfalder statskassen.

Hertil kommer, at der kan knytte sig principielle betænkeligheder til en ordening, hvorefter bødebeløb skal anvendes på særlig måde. Dette er navnlig klart med hensyn til ordninger, hvorefter bøder tilfalder private institutioner.

Efter det foreliggende lovforslag ophæves nogle af de nævnte særregler om bødebeløbs anvendelse. Andre sådanne regler vil blive taget op til overvejelse i forbindelse med en kommende revision af vedkommende lov.

Uanset at det foreliggende lovforslag omfatter ændringer i et meget betydeligt antal speciallove, er der ikke tale om, at særlovgivningen som helhed ændres i overensstemmelse med de synspunkter, der er anført i straffelovrådets betænkning, s. 53-56, og ovenfor under pkt. 1-4. Visse spørgsmål har man således fundet det mest hensigtsmæssigt at lade indgå i overvejelser vedrørende en revision af vedkommende lov. Dette gælder bl. a. spørgsmål inden for skatte-, told- og afgiftslovgivningens område.

For at klargøre indholdet af lovforslaget er dets enkelte bestemmelser og de tilsvarende gældende regler opstillet som paralleltekster i et bilag til forslaget.

Nedenfor gøres der kun bemærkninger til de bestemmelser i forslaget, der ikke er omfattet af de ovenfor anførte almindelige bemærkninger.